

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **K. S. P., s. r. o., R.**, IČO: X., proti žalovanému: **D. H., H.**, o návrhu na obnovu konania, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Cb 4/2010- 271 z 08. februára 2012, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Cb 4/2010-271 z 08. februára 2012 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je p o v i n n ý nahradit' žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy odvolacieho konania vo výške 79,58 eur.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zamietol návrh na obnovu konania a žalovanému uložil povinnosť nahradit' žalobcovi trovy konania vo výške 653,48 eur. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalovaný návrhom doručeným súdu 14. 05. 2010 žiadal povolenie obnovy konania v časti právoplatného rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 17. 04. 2008 č. k. 21 Cb 86/1995 v právnej veci žalobcu K. S. P., s. r. o. proti žalovanému D. H. o zaplatenie 8 000 000 Sk s príslušenstvom, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi 1 435 112,80 Sk s 18% úrokom z omeškania od 05. 10. 1995 do zaplatenia a v časti právoplatného rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. 03. 2009 č. k. 4 Obo 111/2008 a 4 Obo 112/2008, ktorým odvolací súd uvedený rozsudok v časti o zaplatenie 47 637,02 eur (1 435 112,80 Sk) s 18% úrokom z omeškania od 05. 10. 1995 do zaplatenia potvrdil. Žalovaný odôvodnil návrh na obnovu konania existenciou dôvodov podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O. s. p., teda, že sú tu skutočnosti, dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol žalovaný použiť v pôvodnom konaní a môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Takýmto dôkazom podľa názoru žalovaného je potvrdenie svedeckej výpovede spoločnosti B. V. I. (ďalej len B.), doručené žalovanému 17. 02. 2010. Z uvedeného potvrdenia vyplýva,

že žalovaný D. H. svojím konaním nespôsobil odstúpenie spoločnosti B. od distribučnej zmluvy.

Súdu bolo doručené doplnenie návrhu na obnovu konania z 10. 11. 2010, v ktorom žalovaný označil nové dôkazy ohľadom nákladov na právne zastúpenie právneho predchodcu žalobcu spoločnosť A., s. r. o. a nové procesné skutočnosti preukazujúce iné vady doterajšieho konania, ktoré žalovaný zistil po obdržaní kompletnej fotokópie súdneho spisu 13. 09. 2010. Žalovaný tvrdil, že 09. 11. 2010 právni zástupcovia žalovaného obdržali písomné vyjadrenie Ing. M. F., ktorá bola ustanovená počas pôvodného konania ako súdny znalec, v ktorom uviedla závažné skutočnosti a dôkazy, ktoré žalovaný bez svojej viny nemohol v pôvodnom konaní použiť. Žalovaný poukázal na neplatnú plnú moc udelenú právnym predchodcom žalobcu 18. 04. 1997 JUDr. J. K. na zastupovanie v konaní 21 Cb 86/1995 založenú v spise na č. l. 78.

Dňa 20. 01. 2012 bolo doručené súdu doplnenie návrhu žalovaného na obnovu konania o ďalšie skutočnosti, ktoré odôvodňujú povolenie obnovy. Uviedol, že novými dôkazmi, ktoré žalovaný bez svojej viny nemohol súdu predložiť sú výpis z obchodného registra spoločnosti A., s. r. o. (pôvodne pod názvom R. F. D., s. r. o.) platný k 31. 10. 1994, spoločenská zmluva spoločnosti R.. platná k 31. 10. 1994 a zmluva o podnájme nebytových priestorov, ktorú 14. 11. 1994 uzavrela spoločnosť S.. so spoločnosťou B., s. r. o., ktorá preukazuje, že žalovaný si 14. 11. 1994 neprenajal nebytové priestory, ktoré si pôvodne prenajímala spoločnosť R.. Súčasne poukázal na faxovú správu výkonného prezidenta a generálneho riaditeľa spoločnosti B. z 13. 12. 1999 adresovanú žalovanému, v ktorej uviedol, že správanie žalovaného v roku 1994 nevedlo k porušeniu a následnému vypovedaniu zmluvy o distribúcii.

Žalobca vo vyjadrení k návrhu uviedol, že to, čo žalovaný nazýva novým dôkazom nemožno považovať za nový dôkaz podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O. s. p. pretože tento po vecnej stránke neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ale podľa ich názvu ide len o potvrdenie tých skutočností, ktoré už boli známe v čase rozhodovania a ktoré aj príslušné súdy hodnotili pri svojom rozhodovaní v pôvodnom konaní. V tejto súvislosti poukázal na publikované rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4 Obo 83/1999 podľa, ktorého vecná správnosť rozsudku, obnova ktorého sa požaduje, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O. s. p. V tomto prípade

neexistuje pravdepodobnosť, že potvrdenie svedeckej výpovede spoločnosti B. môže privodiť pre žalovaného priaznivejšie rozhodnutie, pretože tento dokument neobsahuje žiadne nové skutočnosti ako boli predložené v pôvodnom konaní a ktorými sa súd zaoberal. Ing. F. bola v rámci konania vypočutá, vypracovala znalecký posudok aj jeho doplnenie ohľadom nároku žalobcu na náhradu škody a tvrdenia, ktoré uvádza žalovaný už mohla prezentovať v rámci konania. Žalovaný sa rovnako mohol vyjadriť k dôkazom a podkladom, ktoré predložili účastníci konania a na základe ktorých súd rozhodoval. Predmetné skutočnosti žalobca nepovažuje za nové skutočnosti alebo dôkazy podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O. s. p., pretože museli existovať objektívne už počas pôvodného konania. Počas konania nevznikla pochybnosť o tom, že žalobca je riadne zastúpený. Opäť túto okolnosť žalovaný mohol namietat' v pôvodnom konaní. Žalobca riadne, včas zaplatil súdne poplatky na zaplatenie, ktorých bol vyzvaný a táto skutočnosť tiež nie je dôvodom obnovy konania. Z uvedených dôvodov navrhol návrh na obnovu konania zamietnuť.

Písomným podaním z 21. 01. 2001 žalovaný podal sťažnosť na postup súdu v konaní o návrhu na obnovu konania a poukázal aj na nesprávne obsadenie súdu, s tým, že bol porušený § 232 v nadväznosti na ust. § 9 O. s. p. Súčasne poukázal na porušenie pravidla náhodného výberu sudcu. Vzhľadom k vyššie uvedeným námietkam, konajúci sudca požiadal o preradenie spisu do senátneho oddelenia a následne mu bolo oznámené predsedom Krajského súdu v Bratislave, že preradenie spisu zn. 3 Cb 4/2010 do senátneho oddelenia nie je dôvodná s poukazom na § 152 ods. 5 vyhl. č. 543/2005 (spravovací poriadok). Písomným podaním z 10. 05. 2011 žalovaný uplatnil námietku zaujatosti voči konajúcemu sudcovi JUDr. Petrovi Pospěchovi, o ktorej rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 3 Ndob 10/2011 z 10. 11. 2011 tak, že sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci. Najvyšší súd Slovenskej republiky nevyhovел ani návrhu žalovaného na prikázanie veci podľa § 12 ods. 2 O. s. p.

Súd posúdil nárok podľa § 228 ods. 1, § 230 ods. 1, 2 O. s. p a dospel k záveru, že žalovaný neuviedol žiadne nové skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a ktoré by boli spôsobilé privodiť pre žalovaného priaznivé rozhodnutie v predmetnej veci. Návrh na povolenie obnovy konania preto zamietol ako nedôvodný a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov spojených s právnym zastúpením vo výške 653,48 eur.

Proti uzneseniu podal odvolanie žalovaný s poukazom na existenciu odvolacích dôvodov podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O. s. p. Tvrdil, že súd odôvodnil rozhodnutie jednou vetou, a preto je zmätočné, nepresvedčivé a nepreskúmateľné. V rozhodnutí sa súd nezaoberal vyhodnotením dôkazných prostriedkov predložených žalovaným v konaní o povolení obnovy konania, nevyjadril sa jednotlivo ku každému dôkaznému prostriedku, nie je z neho zrejmé, ktoré skutočnosti a listinné dôkazy považuje za preukázané a ktoré nie a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Zmätočné a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia zakladá vadu konania, ktorá je významná z hľadiska ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Má za to, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd napadnuté uznesenie odôvodnil v rozpore s § 157 ods. 2 O. s. p.

Žalovaný poukázal na ďalšie procesné pochybenia súdu, ktorými sa mu ako účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom. Má pochybnosť o nezaujatosti sudcu, ktorý vo veci konal a rozhodol a za ďalšie procesné pochybenie súdu považuje skutočnosť, že zo spisu nie je zrejmá žiadna písomná plná moc udelená žalobcom advokátskej kancelárii J., s. r. o., na základe ktorej by bola oprávnená žalobcu v konaní o obnove konania zastupovať a plnú moc nemala ani v pôvodnom konaní. Ďalej namietal nesprávne obsadenie súdu, pretože v predmetnej právnej veci o obnovu konania mal rozhodovať Krajský súd v Bratislave v senáte v zmysle § 36b O. s. p. účinnom do 31. 03. 2005. Podľa jeho názoru príslušným na prejednanie návrhu na povolenie obnovy konania je ako súd prvého stupňa Krajský súd v Bratislave, pričom v predmetnej veci je príslušný rozhodovať jedine senát 7 Cbs Krajského súdu v Bratislave zložený z predsedníčky senátu JUDr. Glončákovej a členov senátu JUDr. Samkovej a JUDr. Trandžíkovej, ktorému však v roku 2010 a 2011 bol nápad zastavený. V zmysle spravovacieho poriadku je tento senát z rozhodovania vecí o návrhu o povolenie obnovy konania vylúčený, pretože rozhodoval vo veci pred povolením obnovy konania. Z tohto dôvodu na Krajskom súde v Bratislave podľa názoru žalovaného z objektívnych príčin neexistuje senát, ktorý by bol príslušný prejednať a rozhodnúť predmetnú vec. Zotrval na názore, že v predmetnej veci o povolení obnovy konania rozhodoval nesprávne obsadený súd, kedy namiesto senátu rozhodoval samosudca.

Za vážnu vadu napadnutého uznesenia považuje aj skutočnosť, že súd sa nezaoberal konkrétnymi dôvodmi, pre ktoré ustálil, že listinné dôkazy predložené žalovaným nepredstavujú žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania. Žalovaný poukázal na oprávnenosť a dôvodnosť návrhu na povolenie obnovy konania,

pretože potvrdenie svedeckej výpovede spoločnosti B. z 10. 02. 2010 ako listinný dôkaz je rozhodným a neopomenuteľným dôkazom, ktorý mu bol doručený 11. 02. 2010, a preto ho nemohol predložiť v pôvodnom konaní. Obsahuje objektívne vyjadrenie nezávislej tretej strany a ide o rozhodnú hmotnoprávnu skutočnosť, od ktorej záviselo posúdenie celej veci v pôvodnom konaní. Spochybňuje v celom rozsahu nárok žalobcu na náhradu škody a ušlého zisku a týmto novým dôkazom sa doteraz nezaoberal žiadny súd. Ďalším listinným dôkazom žalovaného je vyjadrenie Ing. M. F. z 05. 11. 2010, ktorý žalovaný obdržal 08. 11. 2010 s kópiou súvahy, výkazu zisku a strát, pokladničnej knihy právneho predchodcu žalobcu za rok 1994, ktoré neboli v pôvodnom konaní uplatnené a pokiaľ by ho súd mal k dispozícii v pôvodnom konaní, nerozhodol by o nároku žalobcu v takej výške ako rozhodol v rozhodnutí. Rovnako ďalšie listinné dôkazy predložené žalovaným, a to výpis z obchodného registra spoločnosti A., s. r. o. (pôvodne R. F. D., s. r. o.) platný k 31. 10. 1994, vyhotovený 20. 01. 2012, spoločenská zmluva uvedenej spoločnosti platná k 31. 10. 1994, zmluva o podnájme nebytových priestorov uzavretá 14. 11. 1994 medzi spoločnosťou S. E., spol. s. r. o. a prenajímateľom spol. B., s. r. o. a faxová správa z 13. 12. 1999, ktorú adresoval výkonný viceprezident a generálny riaditeľ spoločnosti B. žalovanému spochybňujú nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu škody a ušlého zisku a sú spôsobilé privediť žalovanému priaznivejšie rozhodnutie vo veci pričom žalovaný ich nemohol bez svojej viny predložiť v pôvodnom konaní. Žalovaný tiež zistil, že v pôvodnom konaní nebol žalobcom zaplatený súdny poplatok za podaný návrh a konanie malo byť pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavené. Absencia tohto postupu súdu zaťažila doterajšie konanie procesnou vadou, ktorá je dôvodom na zrušenie prvostupňového rozsudku. Navrhol aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil, vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne ho zmenil a obnovu konania povolil.

Žalobca vo vyjadrení poukázal na neopodstatnenosť odvolacích dôvodov. Podľa jeho názoru napadnuté rozhodnutie súdu, vrátane jeho odôvodnenia, je zrozumiteľné a výstižné, z jeho odôvodnenia jasne vyplýva, že súd sa priklonil k argumentácii žalobcu, ktorá bola jednoznačná a ani jedna zo skutočností a dôkazov, ktoré uvádza žalovaný v návrhu, nie je spôsobilým podkladom na povolenie obnovy konania. K namietaným procesným pochybeniam v pôvodnom konaní aj v konaní na povolenie obnovy konania uviedol, že žalobca je riadne zastúpený a počas konania nevznikla o tom pochybnosť. Išlo pritom o skutočnosť, ktorú mohol žalovaný namietat' už v pôvodnom konaní. Žalobca riadne a včas zaplatil všetky súdne poplatky na zaplatenie ktorých bol vyzvaný a táto skutočnosť

nie je zákonným dôvodom obnovy konania. V spise je založená celá distribučná zmluva, preto žalovaný mohol kedykoľvek do spisu nahliadnuť a prípadné nezrovnalosti namietat'. Nepodložené tvrdenie žalovaného, že nemal možnosť overiť si skutočnosti z dôvodu, že až po právoplatnom skončení veci si mohol vyhotoviť kópiu celého súdneho spisu je nepodložené a irelevantné. Žalovanému bol v priebehu dlhoročného konania k dispozícii súdny spis na nahliadnutie a podľa § 44 O. s. p. mal právo na urobenie si výpisov, odpisov a fotokópií zo spisu, čo nevyužil, a preto o túto skutočnosť nemožno opierať začiatok plynutia subjektívnej lehoty podľa § 230 ods. 1 O. s. p. Zdôraznil, že zmena právneho zástupcu žalovaného nemá na plynutie subjektívnej lehoty žiadny vplyv, pretože lehota plynie účastníkovi konania nie právnenému zástupcovi. O námietke zaujatosti konajúceho sudcu a námietke porušenia pravidla náhodného výberu zákonného sudcu súd rozhodol a aj s námietkou nesprávneho obsadenia súdu sa v rozhodnutí riadne vysporiadal.

K jednotlivým námietkam nesprávnych skutkových zistení súdu uviedol, že potvrdenie svedeckej výpovede spoločnosti B. neobsahuje žiadne nové skutočnosti ako boli predložené v pôvodnom konaní a obsahovo je zhodné s listom z 25. 05. 2000, ktorý bol súdu k dispozícii a súd sa s ním vysporiadal. K vyjadreniu Ing. M. F. týkajúceho sa nákladov na právne zastúpenie právneho predchodcu žalobcu spoločnosti A., s. r. o. za roky 1994 až 1995 uviedol, že bola vypočítaná v rámci konania a vypracovala znalecký posudok a jeho doplnenie ohľadom nároku žalobcu na náhradu škody a tvrdenia, ktoré uvádza žalovaný mohla tak prezentovať súdu už v rámci pôvodného konania. Súvaha výkazov, ziskov a strát, pokladničná kniha za rok 1994, to sú dokumenty predložené účastníkmi konania, na základe ktorých súd rozhodoval a žalovaný sa k nim mohol vyjadriť. Výpis z obchodného registra platný k 31. 10. 1994 aj informácie v ňom uverejnené po celý čas pôvodného konania existovali, boli verejne prístupné a žalovaný sa k nemu mohol vyjadriť. Aj ku spoločenskej zmluve spoločnosti R.. platnej k 31. 10. 1994 sa v pôvodnom konaní žalovaný mohol vyjadriť aj ju predložiť, pretože informácie v nej uvedené existovali a boli žalovanému prístupné. Skutočnosti preukazované výpisom z obchodného registra a spoločenskou zmluvou neboli predmetom súdneho konania a neboli ani sporné, pretože porušenie povinnosti žalovaného ako konateľa nespočívalo v porušení zákazu konkurencie žalovaným, ale v aktívnom konaní žalovaného ako konateľa žalobcu (skončenie pracovných pomerov so zamestnancami dohodou bez predchádzajúceho súhlasu B. a následná strata kontroly nad vlastnou organizáciou, vykonávanie právnych úkonov za žalobcu v rozpore s úpravou konania za spoločnosť, uzatvorenie dohody o skončení nájmu nebytových

priestorov za žalobcu), ktoré malo likvidačný charakter vo vzťahu k žalobcovi a vytváralo podmienky pre nástup novej spoločnosti na území Slovenskej republiky. Žalovaný ako konateľ žalobcu podpísal za žalobcu distribučnú dohodu s B., jej obsah mu bol dobre známy, pričom obsah práv a povinností z nich vyplývajúcich pre žalobcu sa premietal do jeho faktických práv a povinností ako konateľa. Žalovaný si bol vedomý následkov svojho konania, to znamená, že skončenie pracovného pomeru s väčšou časťou zamestnancov k 30. 11. 1994 bez predchádzajúceho písomného súhlasu B. vyvolalo nemožnosť plnenia distribučných povinností žalobcom, čo zároveň umožnilo spoločnosti B. vypovedať distribučnú zmluvu so žalobcom. Spoločnosť B. listom z 11. 11. 1994 vypovedala dohodu o distribúcii k 30. 11. 1994, pričom výpovedný dôvod uvedený v tejto výpovedi bola strata kontroly žalobcu nad svojou vlastnou organizáciou. Ku zmluve o podnájme nebytových priestorov z 11. 04. 1994 sa žalovaný v pôvodnom konaní mohol vyjadriť a rovnako ho predložiť a zmluva potvrdzuje len skutočnosť, že spoločnosť žalovaného prenajala identické priestory ako mal predtým v prenájme žalobca. Faxová správa z 13. 12. 1999 sa počas súdneho konania nachádzala v spise právneho zástupcu žalovaného a obsahovo sa zhoduje s listom z 25. 5. 2000, s ktorým sa súd riadne vysporiadal.

Podľa názoru žalobcu z predložených dôkazov vyplýva, že žalovaný v tomto prípade žiada aby súd opätovne vecne preskúmal správnosť svojho rozhodnutia na podklade rovnakých skutočností. Zdôraznil, že týmito a ďalšími podstatnými skutočnosťami sa súdy na oboch stupňoch zaoberali v dostatočnej miere, rovnako ich aj vyhodnotili, aby mohli rozhodnúť vo veci samej. V prípade žalovaným predložených dôkazov, pri každom z nich neexistovala v priebehu pôvodného konania, ktoré trvalo približne 14 rokov, absolútne žiadna objektívna prekážka toho, aby mohli byť a dokonca aj boli vykonané súdom v pôvodnom konaní. Za zmätočné možno považovať návrhy a tvrdenia žalovaného prezentované v priebehu celého konania a žalovaný nepreukázal, že ním označené dôkazy by mohli privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci a ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Z judikatúry súdov vyplýva, že vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O. s. p. Zmysel obnovy konania je v tom, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý má povahu výnimky so zásady nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, a preto je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Z uvedených dôvodov navrhol aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O. s. p. prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

Žalovaný v odvolaní namietal, že súd nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, ktorým zamietol návrh na obnovu konania, čím mu odňal možnosť pred ním konať. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť odvolania podľa § 205 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., je chybný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva, ktoré mu zákon priznáva za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. O významnú vadu v zmysle uvedeného ustanovenia ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Musí ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých v dôsledku nesprávneho postupu súdu bol vylúčený. Súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia opísal rozhodné skutočnosti na základe ktorých sa žalobca domáha obnovy konania, argumenty žalobcu, pre ktoré návrhu nie je možné vyhovieť, uviedol ako vec právne posúdil aj dôvod, pre ktorý návrh zamietol, a preto rozhodnutie napriek tomu, že v časti dôvodov, pre ktoré návrh zamietol, je stručné, formálne obsahuje náležitosti v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. Námietka žalovaného, že súd prvého stupňa mu odňal možnosť pred ním konať nie je opodstatnená a odvolací súd preskúmal vecnú správnosť rozhodnutia na základe odvolacích dôvodov v zmysle § 205 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/, h/ O. s. p. uvedených v odvolaní žalovaného.

V súvislosti s námietkou nesprávneho obsadenia súdu z dôvodu, že vo veci mal rozhodovať v zmysle § 36b O. s. p. senát, odvolací súd poukazuje, na zmenu uvedeného ustanovenia, ktoré bolo s účinnosťou od 01. 04. 2005 zákonom č. 36/2005 Z. z. zrušené, bez prechodných ustanovení.

Podľa § 355 veta prvá O. s. p. ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon i pre konanie začaté pred jeho účinnosťou.

V zmysle uvedeného všeobecného prechodného ustanovenia nerozhoduje krajský súd ako súd prvého stupňa v senáte veci uvedené v zrušenom ustanovení § 36b O. s. p., s účinnosťou od 01. 04. 2005. Pokiaľ o návrhu na obnovu konania v konaní začatom 14. 05. 2010 rozhodol samosudca, nedošlo k naplneniu odvolacieho dôvodu v zmysle § 205 ods. 2 v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O. s. p.

Odvolaateľ namietal aj zaujatosť sudcu JUDr. Petra Pospecha, ktorý predmetnú vec prejednal a rozhodol. V tejto súvislosti odvolací súd tak ako aj súd prvého stupňa poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. 06. 2011 sp. zn. 3Ndob 10/2011, ktorým nevyhlásil uvedeného sudcu z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci. Z tohto dôvodu ani ďalší odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O. s. p. nie je opodstatnený.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu z dôvodov taxatívne vymedzených v ustanovení § 228 ods. 1 O. s. p. Jedným z prípustných dôvodov obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O. s. p. je existencia skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazov, ktoré účastník bez svojej viny nemohol použiť pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Žalovaný ako dôvod obnovy konania v zmysle uvedeného ustanovenia uviedol existenciu listinných dôkazov, ktoré nemohol bez svojej viny v pôvodnom konaní predložiť a ktoré môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Týmito listinnými dôkazmi sú podľa jeho názoru potvrdenie svedeckej výpovede spoločnosti B. z 10. 02. 2010, písomné vyjadrenie Ing. M. F. z 05. 11. 2010, výpis z obchodného registra spoločnosti A., s. r. o. k 31. 10. 1994, spoločenská zmluva spoločnosti R. F. D., s. r. o. platná k 31. 10. 1994, zmluva o podnájme nebytových priestorov uzavretá 14. 11. 1994 medzi spoločnosťou S. E., s. r. o. a prenajímateľom spoločnosťou B., s. r. o. a faxová správa z 13. 12. 1999 od výkonného viceprezidenta, generálneho riaditeľa spoločnosti B. žalovanému. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvého stupňa, že uvedené dôkazy nezakladajú dôvodnosť návrhu na obnovu konania. Obchodný register je verejne prístupný, a preto výpis z obchodného registra k 31. 10. 1994 ako listinný dôkaz, mohol žalovaný v pôvodnom konaní predložiť. Ďalšie listiny ako spoločenská zmluva a zmluva o podnájme nebytových priestorov z roku 1994 existovali a boli prístupné žalovanému v čase pôvodného konania a nie je dôvod

aby boli posudzované ako dôkazy, ktoré žalovaný nemohol bez svojej viny v pôvodnom konaní predložiť a ktoré by boli spôsobilé privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie. Potvrdenie svedeckej výpovede spoločnosti B. ani faxová správa neobsahujú po vecnej stránke nové skutočnosti, ktorými by sa v pôvodnom konaní súdy nezaoberali. Znalčka Ing. M... F., ktorá vypracovala znalecký posudok a jeho doplnenie ohľadom nároku žalobcu na náhradu škody, bola ako znalčka v konaní aj vypočítaná. Žalovaný mal možnosť výšku náhrady škody namietať v pôvodnom konaní a vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom. Rovnako mal právo v rámci znaleckého dokazovania položiť znalčkyni otázku v súvislosti s výškou náhrady škody. Následné vyjadrenie znalčkyne k otázke, ktorá bola predmetom znaleckého dokazovania po právoplatnom skončení veci nie sú novou skutočnosťou, či dôkazom, ktorý účastník nemohol bez svojej viny na súde v pôvodnom konaní použiť.

Z ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. vyplýva, že prípustným dôvodom obnovy konania môžu byť len skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré účastník bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a nie prípadné procesné pochybenia súdu v pôvodnom konaní, ktoré možno posudzovať v rámci rozhodovania o iných opravných prostriedkoch. Z tohto hľadiska namietaný nedostatok právneho zastúpenia žalobcu v pôvodnom konaní či nezaplatenie súdneho poplatku nie sú prípustnými a zákonnými dôvodmi obnovy konania.

Na záver je potrebné uviesť, že začiatok plynutia subjektívnej trojmesačnej lehoty v zmysle § 230 ods. 1 O. s. p. nemožno odvodiť od vyhotovenia kópie spisu po právoplatnom skončení veci a na jej plynutie nemá vplyv ani zmena právneho zástupcu. Nesprávny záver súdu prvého stupňa o včasnom uplatnení návrhu na obnovu konania podľa § 230 ods. 1 O. s. p. vo vzťahu ku všetkým dôvodom obnovy konania však nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto odvolací súd uložil neúspešnému žalovanému nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 79,58 eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Advokátovi patrí odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách

a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška) za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 58,69 eur, zvýšenú o paušálnu náhradu hotových výdavkov v sume 7,63 eur a o daň z pridanej hodnoty vo výške 20% (§ 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky).

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 30. marca 2012

JUDr. Alena Prieceľová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková